

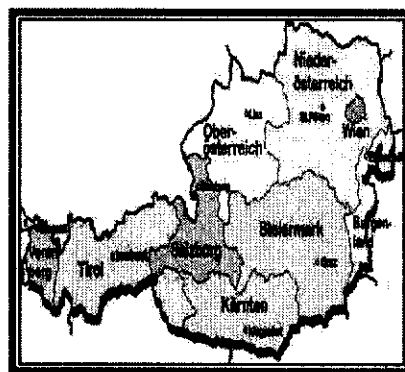
บทที่ 5

การศึกษาของประเทศออสเตรีย

1. ลักษณะสภาพทั่วไป (General Background)

ออสเตรียเป็นประเทศที่ไม่มีทางออกทางด้านทะเล (Land Locked Country) อยู่ในประเทศกลุ่มยุโรปกลางมีพื้นที่ทั้งหมด 32,367 ตารางไมล์ (83,855 ตารางกิโลเมตร) ประชากรทั้งประเทศมีประมาณ 8 ล้านคน (ข้อมูลปี 1995) ซึ่งเทียบเท่ากับประชากรของกรุงเทพมหานคร ออสเตรียมีทั้งหมด 9 รัฐ คือ

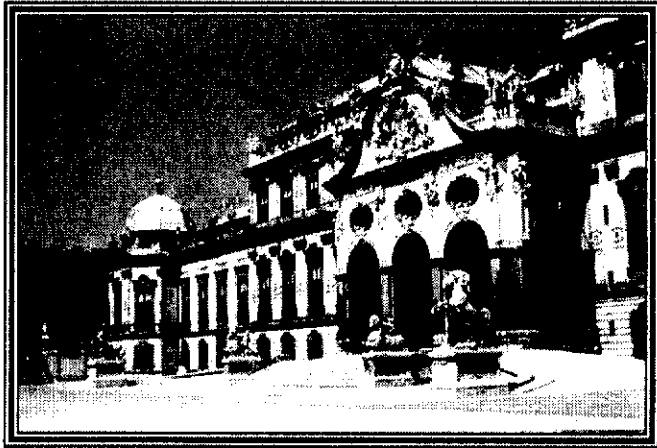
1. เบอร์เกนแลนด์ (Burgenland)
2. คาร์เนเทีย (Carinthia)
3. ออสเตรียล่าง (Lower Austria)
4. ออสเตรียเหนือ (Upper Austria)
5. ซาลบวร์ก (Salzburg Province)
6. ทิโรล (Tirol)
7. สตีเรีย (Styria)
8. วออาแบค (Vorarlberg)
9. เวียนนา (Vienna)

ออสเตรียมีการปกครองเป็นแบบสาธารณรัฐ ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันแคทอลิก เศรษฐกิจของประเทศขึ้นอยู่กับภาคอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมการทำแก้ว ทำเหล็ก ออสเตรียถือได้ว่าเป็นประเทศที่มีการเจียรไนแก้วผลึก (Crystal) ที่สวยงามและดีที่สุดในโลก ภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารและเป็นภาษาราชการคือ ภาษาเยอรมัน นอกจากนี้ยังมีภาษาอังกฤษ แต่คนส่วนมากนิยมพูดภาษาเยอรมัน ปัจจุบันนักศึกษาในมหาวิทยาลัยนิยมสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น ภาษาอิตาลี และภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่สอง (Austria : Facts and Figures, 1989 : 14)

2. พัฒนาการทางการศึกษา (Development of Schooling)

ออสเตรียเหมือนกับประเทศอื่นที่มีประวัติศาสตร์การศึกษาอันยาวนาน ในสมัยโบราณการศึกษาส่วนใหญ่จะจัดการศึกษาแบบนอกระบบโรงเรียน (Informal Education) ซึ่งมีการสอนในสถาบันที่แตกต่างกัน เช่น ในพระราชวังซึ่งลูกของข้าราชการและเชื้อพระวงศ์จะมีโอกาสได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปกครอง การบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นศาสตร์ชั้นสูง ส่วนสามัญชนจะได้ศึกษาในสาขาวิชาเกษตร การเคหศาสตร์สำหรับเด็กผู้หญิงทั่วไป

ในสมัยกลางการศึกษาของออสเตรียอยู่ภายใต้การดูแลของสำนักโบสถ์ต่างๆ กล่าวได้ว่าบทบาทของศาสนาเข้ามามีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก ในช่วงของศตวรรษที่ 13 เด็กนักเรียนที่มีโอกาสเข้าเรียนภายในโรงเรียนจะต้องเรียนภาษาละติน ศาสนา และคณิตศาสตร์ (Keefe, E., et, al, 1976 : 118) จนกระทั่งสมัยพระนางมาเรียเทเรเซีย (Queen Maria Theresia) (ค.ศ. 1740 - 1779) ได้มีการปฏิรูปการศึกษาเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1774 โดยอำนาจการบริหารงานทางการศึกษาอยู่ภายใต้การดูแลของรัฐและประชาชนทุกคนจะต้องได้รับการศึกษาภาคบังคับอย่างน้อย 6 ปี และได้ขยายการศึกษาภาคบังคับออกไปเป็น 8 ปี ในปี ค.ศ. 1869 (Altricher, H. & Posch, P., 1992 : 2) ซึ่งนับว่าเป็นการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนที่ทันสมัยที่สุดในสมัยนั้น

หลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ประชาธิปไตยของประเทศได้ถูกกระตุ้นให้มีความสำคัญมากขึ้น ข้อสังเกตประการหนึ่งคือ กิจกรรมทางการศึกษาส่วนมากจะไม่ค่อยได้รับความสนใจมากนัก เพราะสภาพการณ์ทั่วไปของออสเตรียจะต้องได้รับการฟื้นฟูทางด้านการเมืองและการลงทุนทางด้านเศรษฐกิจมากกว่า แต่หลังจากเหตุการณ์ของสงครามโลกผ่านไประยะหนึ่ง จึงทำให้ออสเตรียมีการปรับปรุงด้านการศึกษาเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

3. ระบบการศึกษา (Educational System)

จากกฎหมายการศึกษาของประเทศออสเตรเลียในปี ค.ศ. 1962 หลักและจุดมุ่งหมายทั่วไปพอที่จะสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนของออสเตรเลียทุกคนมีสิทธิ์ที่จะได้รับการศึกษาเท่าเทียมกัน
2. นักเรียนทุกคนมีสิทธิ์ที่จะได้รับความรู้และทักษะต่างๆ ในการดำรงชีวิตต่อไปในอนาคต
3. เด็กคนหนุ่มสาวหรือเด็กวัยรุ่นต้องได้รับการอบรมให้เป็นผู้มีสุขภาพดีและเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อสังคมได้เป็นอย่างดี
4. เด็กนักเรียนต้องเป็นผู้ที่รักในอิสระเสรีภาพ
5. เด็ก ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะได้เข้าเรียน
6. โรงเรียนเอกชนจะต้องมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแก่เด็กนักเรียนโดยเฉพาะในพื้นที่ที่อยู่ห่างไกล (เขตภูเขา) แต่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาลและกฎหมายการศึกษา (Ministry of Education and the Arts, 1992 : 7)

การศึกษาของออสเตรเลียจะแบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ระดับดังนี้

1. ระดับก่อนประถมศึกษา หรือการศึกษาในระดับอนุบาล (Kindergarten หรือ Pre-primary Education)
2. ระดับประถมศึกษา (Primary Education หรือ Grundschule หรือ Volksschule)
3. ระดับมัธยมศึกษา (Secondary Education หรือ Hauptschule)
4. ระดับอุดมศึกษา (Higher Education หรือ Universität)

3.1 ระดับอนุบาล (Kindergarten)

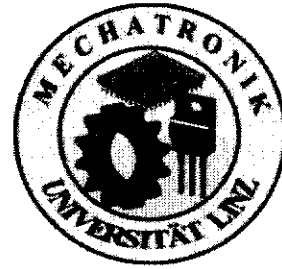
การศึกษาในระดับนี้จะไม่ใช่การศึกษาภาคบังคับ และเป็นการศึกษาแบบยืดหยุ่นให้แก่ผู้ปกครองนักเรียนที่จะส่งเด็กเข้าเรียนหรือไม่ก็ได้ สถานที่เรียนส่วนมากจะเป็นศูนย์เลี้ยงเด็ก (Childhood Centres) มากกว่าที่จะเป็นรูปแบบของโรงเรียนรับเด็กตั้งแต่อายุ 3 - 6 ปี การศึกษาในระดับอนุบาลนี้จะอยู่ภายใต้การดูแลของรัฐต่างๆ และรัฐบาลแห่งชาติ การเรียนการสอนส่วนมากจะเห็นการฝึกทักษะเบื้องต้น ทักษะการคิด รวมทั้งพัฒนาการทางด้านสังคมเพื่อการเข้าไปต่อในระดับประถมศึกษาต่อไป

3.4 ระดับอุดมศึกษา (Higher Education)

สถาบันอุดมศึกษาของออสเตรียมีหลายประเภททั้งวิทยาลัย มหาวิทยาลัย และสถาบันวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งล้วนแต่มุ่งหวังในการศึกษาพัฒนาไปให้สอดคล้องกับสภาพของสังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง รวมทั้งวัฒนธรรมด้วย

3.4.1 มหาวิทยาลัยในออสเตรีย

ออสเตรียมีมหาวิทยาลัยทั้งหมด 12 แห่ง และวิทยาลัยศิลปวัฒนธรรม (Fine - Art Colleges) อีก 6 แห่ง แต่มีสถานภาพเท่ากับมหาวิทยาลัย (University Status) มหาวิทยาลัยเวียนนาเป็น มหาวิทยาลัยที่เก่าแก่ที่สุดในโลกที่ใช้ภาษาเยอรมันในการสอน (ตั้งขึ้นใน ปี ค.ศ. 1365)

การเข้าเรียนมหาวิทยาลัยนั้น หลังจากนักเรียนจบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งจากโรงเรียนเทคนิค (Fachhochschulelulen) และโรงเรียนมัธยมศึกษา Gymnasium เด็กนักเรียนจะต้องสอบให้ได้ประกาศนียบัตร (Matriculation) หรือที่เรียกว่า Reifeprüfung ซึ่งจะประกอบไปด้วยการสอบ 2 ลักษณะ คือสอบข้อเขียนและสอบปากเปล่า นักเรียนสามารถเลือกเรียนตามความถนัดและไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน แต่จะมีค่าลงทะเบียนในแต่ละเทอมเรียกว่าเป็นค่าบำรุงมหาวิทยาลัย Bundesministerium für Unterricht und Kunst คือกระทรวงศึกษาธิการและวัฒนธรรม (UNESCO/CEPES, 1987 : 65)

จุดมุ่งหมายของการเรียนในมหาวิทยาลัย

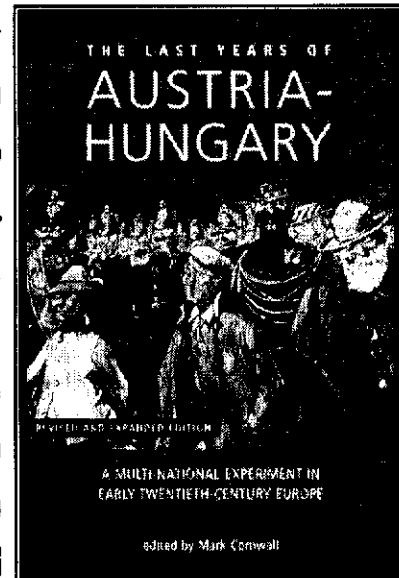
มหาวิทยาลัยในออสเตรียจะทำหน้าที่ไปพร้อมๆ กันทั้งในด้านการถ่ายทอดความรู้ บริการสังคม รวมทั้งการขยายหาข้อความรู้เพิ่มเติมขึ้น แต่จุดมุ่งหมายในปัจจุบัน การเรียนในมหาวิทยาลัยมีดังต่อไปนี้

1. ความเป็นพลเมืองของยุโรป
2. ความสามารถในการมีวิชาชีพในการประกอบอาชีพได้
3. ความเป็นเลิศทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
4. ความก้าวหน้าในการเรียนการสอนทางด้านวิทยาศาสตร์การศึกษา (Science Education)
5. ความเอื้อเฟื้อแบ่งปันทางการศึกษาแก่ผู้อพยพ (OECD, 1976 : 37)

จากจุดมุ่งหมายดังกล่าวนี้จึงทำให้มหาวิทยาลัยในออสเตรียพยายามที่จะให้การสนับสนุนการศึกษาของประเทศที่กำลังพัฒนาและด้อยพัฒนา รวมทั้งสร้างความร่วมมือกับประเทศที่พัฒนาแล้วเพื่อให้มุมมองที่เป็นสากลมากขึ้น (International Perspectives) ในการกระจายศึกษาสู่ประเทศต่างๆ ที่มีความร่วมมือ

การเรียน

มหาวิทยาลัยในออสเตรียจะแบ่งการเรียนออกเป็น 2 ระดับคือ ระดับ ปริญญาโท (Diplomastudien) ซึ่งเรียน 8-11 เทอม และการเรียนในระดับปริญญาเอก (Doktoratstudien) ซึ่งจะเรียน 2 - 4 เทอม การเรียนในระดับปริญญาโทมีทั้งการเรียน course work และการทำ Thesis หนึ่งนักศึกษาที่เรียนระดับนี้ทุกคนจะต้องสอบวิชาภาษาละติน (Latin) ให้ผ่านถึงจะได้ปริญญาบัตร (เป็นปัญหาหนักใจมากสำหรับนักเรียนต่างชาติ รวมทั้งนักเรียนไทยด้วย) ส่วนนักศึกษาที่เรียนในระดับปริญญาเอกสามารถเลือกทำ Dissertation อย่างเดียวหรือจะทำทั้ง Dissertation และเรียน course work ซึ่ง course work นี้ก็จะมี

ข้อกำหนดจำนวนวิชาแตกต่างกันในแต่ละสาขาวิชา การเขียน Dissertation นั้น นักศึกษาสามารถเขียนได้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาเยอรมัน (ออสเตรียใช้ภาษาเยอรมันเป็นภาษาแม่และภาษาราชการ) ขึ้นอยู่กับความสามารถของนักศึกษาเอง การสอนในระดับนี้จะเน้นในการแสวงหา ข้อความรู้เอง โดยจะมี Professor เป็นผู้ให้คำปรึกษา (Advisor) นักศึกษาจะเข้าเรียนหรือไม่ก็ได้ ถึงเวลาก็สอบ ซึ่งจะมีเกรด sehr gut (ดีมาก) gut (ดี) befriedigend (ผ่าน) genugend (พอใช้) nicht genugend (ตก)

สัดส่วนของ Professor ต่อจำนวนนักศึกษาจะเป็น 1 : 10 อาจารย์ผู้ชายจะมีมากกว่าอาจารย์ผู้หญิงร้อยละ 72 การสอนในมหาวิทยาลัยออสเตรียส่วนมากจะเน้นถึงประสบการณ์จริง โดยการศึกษาดูงานนอกสถานที่เป็นสำคัญ ซึ่งมหาวิทยาลัยจะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้ครึ่งหนึ่งของค่าใช้จ่ายทั้งหมดในกรณีที่นักศึกษาไปศึกษาดูงานต่างประเทศ

นับได้ว่าการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยของออสเตรเลียได้พัฒนาความเจริญก้าวหน้าของออสเตรเลียไปอย่างไม่หยุดยั้ง ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นผลมาจากการบริหารงานของมหาวิทยาลัยที่มีระบบ Autonomy หรือ Privatization ในการทำงานทุกอย่างจึงดูจะรวดเร็ว ถูกต้องและแม่นยำ รวมทั้งการไม่กีดกันทางวิชาการ (Professional Protection) เหมือนกับประเทศที่กำลังพัฒนาหลายๆ ประเทศ (ธงชัย สมบูรณ์, 2540 : 5)

3.4.2 วิทยาลัยครู (Teacher Training)

อาชีพครูในออสเตรเลียถือได้ว่าเป็นอีกอาชีพหนึ่งที่มีเกียรติและได้รับการยอมรับจากสังคมเป็นอย่างดี ภาพพจน์ของครูจะดีมาก การที่จะประกอบอาชีพครูได้ต้องเข้าศึกษาตามสถาบันดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนฝึกหัดครูระดับกลาง จะรับผู้ที่จบการศึกษาในระดับเกรด 8 ใช้เวลาเรียน 4 ปี จากเกรด 9 ถึงเกรด 12 ซึ่งจะเป็นโรงเรียนฝึกหัดครูฝึกการด้วย

2. สถาบันฝึกหัดครู (Padagogisch Institute) จะใช้เวลาเรียน 6 ปี สำหรับผู้ที่จะเข้าบรรจุเป็นครูในระดับประถมศึกษาและต้องสอบได้ประกาศนียบัตร (matriculation) จากโรงเรียนมัธยมศึกษาก่อนและจะต้องสอบข้อสอบวัดเจตคติต่ออาชีพครูด้วย (Aptitude Examination) สถาบันฝึกหัดครูนี้จะอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐ กล่าวคือทุกรัฐในออสเตรเลียจะมีสถาบันแห่งนี้

ศึกษา กลุ่มวิชาทฤษฎีและเทคนิค และกลุ่มวิชาฝึกปฏิบัติ

3. สถาบันฝึกหัดครูที่จะสอนในระดับอาชีวศึกษา (Berufspadagogische Akademien) สถาบันอบรมครูในโรงเรียนอาชีวศึกษา (Berufspadagogisch Institute) และวิทยาลัยครูที่สอนเกี่ยวกับการเกษตรและป่าไม้ ซึ่งทั้ง 3 สถาบันจะสอนใน 3 กลุ่มวิชาพื้นฐานและวิชาชีพ

4. วิทยาลัยครูที่ทำการสอนในมหาวิทยาลัย (Teacher Training at Universities) ส่วนมากผู้ที่จบการศึกษาจากสถาบันแห่งนี้จะไปประกอบอาชีพเป็นครูสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การเรียนการสอนจะแบ่งเป็น 2 ระยะ ระยะแรกจะสอนวิชาเฉพาะสาขา นักศึกษาที่ศึกษาในระดับนี้จะต้องลงทะเบียนเพื่อเก็บเกรดของทุกวิชาให้ครบ จากนั้นเมื่อเรียนสำเร็จแล้วจะได้วุฒิปริญญาโทเลย (การเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยออสเตรียไม่มีวุฒิปริญญาตรี)

3.4.3 การศึกษาวิชาชีพและเทคนิค (Professional and Vocational Education)

การศึกษาเกี่ยวกับวิชาชีพและเทคนิคของออสเตรียในระดับมัธยมศึกษาจะมีโรงเรียนรองรับ 2 ประเภท คือ

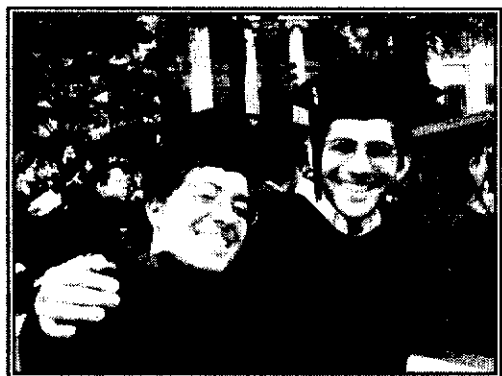
1. โรงเรียนวิชาชีพที่สอนในระดับมัธยมปลาย
2. โรงเรียนวิชาชีพที่สอนในระดับกลางซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับอีกด้วย

ส่วนสถาบันวิชาชีพชั้นสูงของออสเตรียส่วนมากจะดำเนินการโดยมหาวิทยาลัย เช่น มหาวิทยาลัยทางด้านการเกษตรที่เวียนนา มหาวิทยาลัยทางด้านเหมืองแร่ที่เมืองเลียวเบน (Leoben)

โปรแกรมการเรียนในระดับนี้ส่วนมากจะเน้นการปฏิบัติจริงในห้องปฏิบัติการ (Workshops) หรือโรงงานอุตสาหกรรมที่ให้ความร่วมมือกับสถาบันทางการศึกษา นั่นๆ ผู้ที่จบการศึกษาสามารถประกอบอาชีพได้เลยและปราศจากการว่างงาน

3.4.4 การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ (Adult Education and Special Education)

การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษนั้นรัฐบาลจะให้ความสำคัญมาก เพราะร้อยละ 99 ของประชากรทั่วประเทศจะได้รับการประกันทางสังคมรวมทั้งการประกันสังคมทางการศึกษา (Sweeney, J. & Wdidenholzer, J., 1988: 201) การศึกษาของผู้ใหญ่นั้นรัฐบาลให้ความสำคัญโดยมีแนวความคิดทางการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเสริมสร้างวุฒิภาวะและความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-Reliance and Maturity) มีผู้สูงอายุมีจำนวนมากที่สามารถถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆ ความรู้แก่ๆ แก่คนหนุ่มสาวรุ่นใหม่ (New Generations) เพื่อให้การถ่ายทอดประสบการณ์และความรู้เหล่านี้ได้อย่างถูกต้อง โปรแกรมการฝึกอบรม ทบทวน (Retraining) จึงเกิดขึ้นมากมาย

2. เพื่อส่งเสริมทักษะการติดต่อสื่อสาร (Communication Skills) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็วทำให้ผู้สูงอายุมีการติดต่อกับสังคมค่อนข้างน้อย ซึ่งถ้าผู้สูงอายุได้มีโอกาสติดต่อกับบุคคลอื่นนอกจากครอบครัวแล้วการแลกเปลี่ยนความรู้แนวทางการดำเนินชีวิตที่สงบสุข

3. เพื่อเสริมสร้างการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Experience Exchange) ประสบการณ์ในแต่ละช่วงอายุของคนมีความแตกต่างกันไป เพราะฉะนั้นการที่ผู้สูงอายุได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางการศึกษากับคนที่แตกต่างวัฒนธรรมย่อมเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้สูงอายุไม่เบื่อหน่ายชีวิต

จากแนวคิดดังกล่าวนี้ทำให้รัฐบาลในทุกประเทศในยุโรปปรับเร่งดำเนินการทางการศึกษาให้แก่ผู้สูงอายุโดยได้ดำเนินการในลักษณะดังต่อไปนี้

1. ฝึกทบทวนทักษะพื้นฐาน (Retraining of Fundamental Skills) โดยเฉพาะทักษะทางการอ่าน (Reading) มีหน่วยงานทั้งภาคเอกชนและภาครัฐให้การสนับสนุนโดยการเปิดห้องสมุด ศูนย์บริการทางวิชาการ มีทั้งระบบที่เปิดหลังเวลาทำงาน (A working period) และเปิดเต็มวัน (Full time of Service)

2. ฝึกทบทวนทักษะทางด้านวิชาชีพ (Retraining of Vocational Professional Skills) การฝึกวิชาชีพของประเทศสหภาพยุโรปนั้นมีหลายโปรแกรม เช่น ทวิภาคี (Dual System) แซนด์วิชโปรแกรม (Sandwich Programme) ซึ่งโปรแกรมทางการศึกษาเหล่านี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุได้เพิ่มพูนความรู้และถ่ายทอดไปสู่คนรุ่นต่อไปอีกด้วย

3. ฝึกทบทวนการมีส่วนร่วมทางสังคม (Retraining of Social Incentives) ผู้สูงอายุหลังจากเกษียณราชการ (Retirement) ส่วนมากจะเก็บตัวเงียบ การมีส่วนร่วมทางสังคมน้อยลงทำให้รู้สึกว้าเหว่ การฝึกอบรมเพื่อให้มีโอกาสรับใช้สังคมมากขึ้น มีสมาคมผู้สูงอายุเพื่อพัฒนาในแนวต่างๆ เช่น สมาคมผู้สูงอายุเพื่อพัฒนาเด็กพิการ เป็นต้น (ธงชัย สมบูรณ์, 2541 : 5)

3.4.5 การศึกษาพิเศษ (Special Education)

เด็กพิเศษ (Handicapped Children) ทุกคนจะมีสิทธิได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ตามกฎหมายของประเทศออสเตรเลีย รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ถึงแม้ว่าเด็กเหล่านี้จะมีความบกพร่องทางด้านร่างกายก็ตาม โรงเรียนที่เปิดสอนนั้นจะมีตั้งแต่โรงเรียนประถมศึกษาจนถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา บางแห่งจะรับเด็กที่มีความ

บกพร่องเฉพาะบางแห่งจะอนุญาตให้เด็กได้เข้าชั้นเรียนกับเด็กปกติ แต่ถ้าเป็นการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยจะอนุญาตให้นักศึกษาเรียนร่วมกับนักศึกษาปกติได้

การศึกษาพิเศษของออสเตรเลียในปัจจุบันเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว เพราะว่ามีวิทยาการทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาอุปกรณ์ต่างๆ ที่ช่วยเสริมสร้างให้เด็กพิการเหล่านี้มีการรับรู้ได้ดียิ่งขึ้น และสามารถศึกษาหาความรู้ได้ตามศักยภาพของตนเองได้มากขึ้น

4. การบริหารการศึกษา (Educational Administration)

การบริหารการศึกษาของประเทศออสเตรเลียจะมีการบริหารงานแบบกระจายอำนาจ (Decentralization) จะมีรัฐบาลกลาง (Federal Ministry of Sciences and Culture) เป็นผู้กำหนดนโยบายทางการศึกษา จากนั้นคณะกรรมการการศึกษาของรัฐก็จะเป็นผู้กำหนดทิศทาง

การศึกษาว่าควรจะเป็นไปอย่างไร ข้อเสนอแนะอีกประการหนึ่งของการบริหารการศึกษาคือ นักการเมืองจะมีบทบาทในร่างบทบัญญัติของรัฐต่างๆ รวมทั้งการจัดวัสดุอุปกรณ์มาให้แก่โรงเรียนและจัดสรรงบประมาณมาช่วยสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ที่สถาบันต้องการ

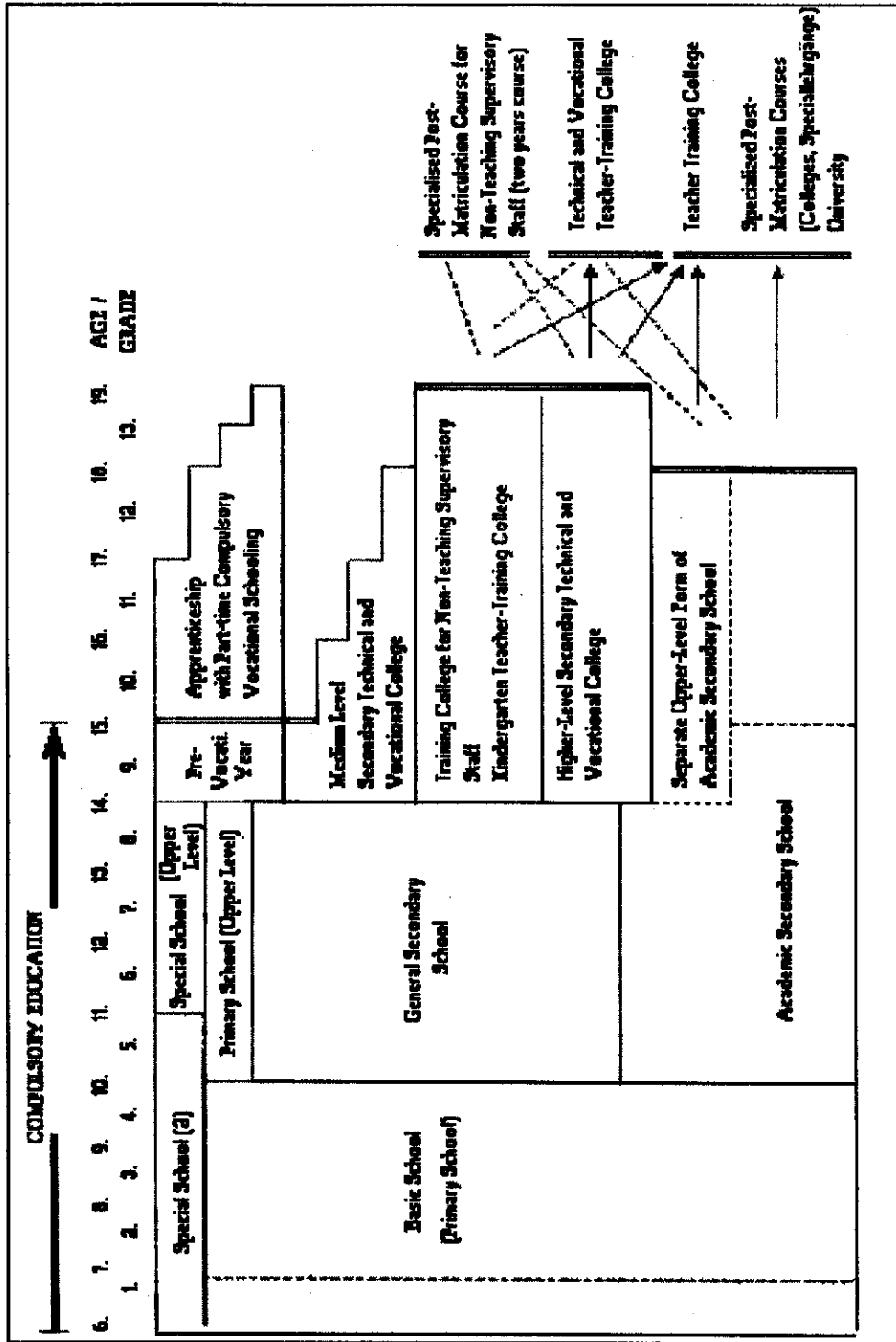
5. บทสรุป (Conclusion)

แม้ว่าการศึกษาของออสเตรียจะมีความเจริญก้าวหน้าแต่ปัจจุบันรัฐบาลกำลังเผชิญปัญหาผู้อพยพจากยุโรป ตะวันออกที่นิยมอพยพเข้ามาประกอบอาชีพแต่เป็นไปตามหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องจัดการศึกษาให้แก่ผู้อพยพด้วย ซึ่งเป็นไปตามกฎของสหภาพยุโรป (European Union)

กล่าวโดยสรุปแล้ว ปัจจุบันการศึกษาของออสเตรีย มุ่งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะการพัฒนาที่ยั่งยืน นอกจากนี้จากอดีตจนถึงปัจจุบันรัฐบาลออสเตรียยังให้ความสำคัญร่วมมือทางการศึกษากับประเทศต่างๆ ทั้งในภูมิภาคยุโรปเอง อเมริกา ออสเตรเลีย รวมทั้งเอเชียและประเทศไทยด้วย ความ

ร่วมมือ ดังกล่าวมีทั้งให้ทุนแก่นักศึกษาเรียนดีในระดับอุดมศึกษา การแลกเปลี่ยนบุคลากร การอบรม ฝึกงานต่างๆ (Training) นับได้ว่าออสเตรียเป็นประเทศที่มีการส่งเสริมบริบททางการศึกษาของโลกเป็นอย่างดี

ที่มา : www.open.ac.uk/mendeval/context_austria.asp

บรรณานุกรม

- ธงชัย สมบูรณ์. "การศึกษาในมหาวิทยาลัยออสเตรีย". *ข่าวรวมคำแหง* 27. (7 มิถุนายน, 2540) : 5.
- _____. การศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ : ทิศทางใหม่ในความเปลี่ยนแปลงยุโรป.
ข่าวบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 1 (9 กุมภาพันธ์, 2541) : 9
- Altricher, H & Posch, P. *Austria : System of Education*. (Document prepared for the Second Edition of International Encyclopedia of Education), 1992.
- Austria Facts and Figures*. Vienna : Federal Press Service, 1989.
- BMUK. *Austria : Organization of Education in 1977-79*. Vienna : Carl Gerold's Sohn, 1979.
- Keefe, E., et.al. *Area Handbook for Austria*. Washington, D.C. : U.S. Government Printing Office, 1976.
- Ministry of Education and the Arts. *Austria : Development of Education : 1990 - 1992*. Himberg : Wiener Verlag, 1992.
- OECD. *Review of Nation Policies for Education : Austria, Higher Education and Research*. Paris : OECE, 1976.
- Sweeney, J. & Weidenholzer, J. *Austria : A Study in Modern Achievement*. England : Avebury Gower Publishing Company Ltd., 1988.
- UNESCO/CEPES. *Higher Education in Austria*. Vienna : the Federal Ministry of Science and Research, 1987.
- www.open.ac.uk/mendeval/context_austria.asp

